

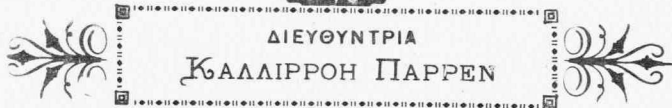
Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται
παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34
Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτης αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρὸ
γραφα ἢ δημοσιευόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελ-
λοῦσης δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταδόλουσαι διευθύν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματόσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτης αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εἰς τί νὰ ἀσχοληθῶμεν. — Ἡ ὑπὸ τοῦ νόμου προστασία τῶν γυ-
ναικείων κερδῶν (Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων). — Χρῶμα καὶ φωσφο-
ρισμὸς τῆς θαλάσσης (ὑπὸ κ. Ἄννης Σεραφίου). — Ἐν εἰκοσάημερον
ἐν τῷ Ἀρσακίῳ ἸΒ'. — Τὸ Καθῆκον ὑπὸ δος Μαλθίνης Μαλατάκη)
— Ἡ νέα διευθύντρια τοῦ ἐν Πειραιεῖ διδασκαλείου. — Διατροφή τῶν
μικρῶν. — Ποικίλα. — Βιβλία καὶ Ἐφημερίδες. — Ἀλληλογραφία —
Συμβουλαί. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

Εἰς ἡμᾶς ἀσχοληθῶμεν

Εἰς τί νὰ ἀσχοληθῶμεν λοιπόν, μᾶς ἐρωτᾷ φίλη ἀναγνώ-
στρια, αἱ λεγεῶνες τῶν νεανίδων, αἵτινες ἔχουν ἀνάγκη νὰ
ἐργασθῶν διὰ νὰ ζήσουν, ἀφοῦ ὡς διδάσκαλοι δὲν κερδίζουν.
οὔτε ὅσα αἱ ὑπέρτεροι, καὶ διὰ τῆς γραφίδος τῶν—εἰάν τι-
νες ἐξ αὐτῶν ἔχουν ἰδιοφυίαν—δὲν ὑπάρχει ἐλπίς νὰ δημιουργ-
γήσουν στάδιον;

Εἰς τὰς τέχναις, ἀπκνῶμεν. Αἱ τέχναι εἶναι παρ' ἡμῖν
περισσότερον τοῦ συρμοῦ ἀπὸ τὰ γράμματα, διὰ τὸν ἀπλού-
στατον λόγον, ὅτι συντελοῦν εἰς ἐπίδειξιν, ὅτι ἀποτελοῦν
ἐξωτερικὸν στολισμὸν, μᾶλλον συγκεκριμένον, ἢ ἡ διὰ τῆς
ἀναγνώσεως καὶ τῶν γραμμάτων ἐπιδιωκομένη μόρφωσις τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ πνεύματος.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ αἱ Ἕλληνίδες εἴμεθα
κατ' ἐξοχὴν ἄνθρωποι τῆς ἐπιδείξεως, τῶν ἐξωτερικῶν φαι-
νομένων, ὡς πάντες ἄλλως τε οἱ ἡμιπολιτισμένοι λαοί. Ἐν
κλειδοκύμβαλον ἀποτελεῖ τὸ ὄνειροπόλημα τῆς συζύγου ἢ
τῆς κόρης καὶ τοῦ ἐσχάτου παντοπώλου· ἐνῶ μία βιβλιοθήκη
δὲν ἀπασχολεῖ οὔτε στιγμὴν τὴν φαντασίαν, ἀλλ' οὔτε διερ-
μηνεῖ τοὺς πόθους τῆς γυναικὸς καὶ τῆς καλῆς ἀκόμη καὶ
ἀνεπτυγμένης λεγομένης τάξεως.

Διὰ μίαν εἰκόνα μὲ χρώματα, ἔστω καὶ ἀπλῶς χρωμολι-
θογραφημένην καὶ οἱ ἀπλούστατοι τῶν ἀνθρώπων δαπανοῦν
εὐχάριστως, ἐνῶ δι' ἓν βιβλίον, ὅσον ὠραῖον καὶ τερπνὸν καὶ
ἀν εἶναι καὶ ἐὰν ἐπὶ τέλους ἀποφασίσουν νὰ ὑποβληθῶν εἰς
τὴν θυσίαν δύο ἢ τριῶν δραχμῶν πρὸς ἀπόκτησίν του, τὸ
πράττουν χαρίζομενοι συνήθως εἰς τὸν συγγραφέα, ἢ εἰς τὸν
συνιστῶντα αὐτὸ φίλον.

Ἄλλως τε καὶ ὁ τίτλος αὐτὸς συνδρομητῆς καὶ συνδρο-
μήτρια βιβλίων ἢ ἐφημερίδων δὲν χαρακτηρίζει ὀρθῶς τὸ
πνεῦμα τοῦ Ἕλληνος ἀναγνώστου καὶ τῆς Ἕλληνίδος ἀναγνω-
στρίδος; Δι' ἕλας τὰς ἄλλας προμηθείας του, αἵτινες συντε-
λοῦν εἰς ἱκανοποίησιν τῶν σωματικῶν ἀναγκῶν εἶναι ἀγορα-
στῆς ἢ πελάτης, δηλαδὴ αἰσθάνεται καὶ ἀναγνωρίζει τὴν
ὑποχρέωσιν νὰ ἀνταλλάξῃ διὰ τοῦ χρήματος ὅτι λαμβάνη.

Διὰ τὸ βιβλίον ὅμως τὸ χρῆμα φαίνεται ὅτι δίδεται ὄχι
ἀπέναντι τῆς ἠθικῆς ὀφείλειος καὶ τέρψεως, ἢν ὁ ἀναγνώ-
σκων ἀπολαμβάνει, ὄχι ἀπέναντι τοῦ ἠθικοῦ καὶ πνευματικοῦ
πλούτου, ὃν προσπορίζει ὁ γράφων πρὸς τὸν ἀναγνώστην,
ἀλλ' ὡς βοήθεια, ὡς συνδρομὴ τοῦ τελευταίου πρὸς τὸν πρῶτον.

Μήπως αὐτὴ ἢ εἰς μειοδοσίαν τιθεμένη μόρφωσις καὶ ἐκ-
παίδευσις τῶν τέκνων μᾶς καὶ ἡ προτίμησις, ἥς πάντοτε
τυγχάνουν τὰ εὐθηνότερα καὶ ὄχι τὰ καλλίτερα σχολεῖα, δὲν
ἀποτελοῦν χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς σημασίας, ἢν ὁ Ἕλ-
λην καὶ ἡ Ἕλληνίς ἀποδίδει εἰς τὴν μόρφωσιν τῆς ψυχῆς καὶ
τοῦ ἤθους, εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ πνεύματος;

Ἀφοῦ λοιπόν εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν τόπον τῶν γραμμάτων
καὶ τῆς μεγαλοφυΐας, τὸ στάδιον τῶν γραμμάτων εἶναι τὸ
ἀκροσφαλέστερον, ἢς ἐπιληφθῇ ἡ Ἕλληνίς ἄλλων ἔργων, ἢς
ἐπιδοθῇ εἰς τὰς τέχναις, ἐν αἷς μείζων ὑπάρχει ἐλπίς ἐπι-
τυχίας.

Τὸ κλειδοκύμβαλον, τὸ τόσον γενικευθὲν καὶ εἰς τὰς κωμο-
πόλεις αὐτὰς τῆς Ἑλλάδος, προϋποθέτει τὴν ἀνάγκην μου-

σικοδιδασκάλου, ως αὐτοὶ ἀπαρτίηται εἰς πᾶσαν κίθουσαν εἰκόνας προϋποθέτων τὴν ἐργασίαν τοῦ ζωγράφου. Μία μουσικοδιδασκαλία, ἕσον μετρία καὶ ἂν εἴη, κερδίζει μίαν ὄραν καθ' ἑκάστην ἐργαζομένη, ἕσα κερδίζει παιδαγωγὸς διαθέτουσα ἕλην τὴν ἡμέραν τῆς καὶ ἐξαντλουμένη πνευματικῶς καὶ σωματικῶς. Μία ζωγράφος δύναται ἐπίσης νὰ κερδήσῃ πολλά, ἐὰν δὲν ἔχῃ μεγάλας ἀπαιτήσεις καὶ ἐὰν ἐργάζεται μὲ τέχνην καὶ αἰσθημα.

Ἐὰν δὲν εἴχομεν μέχρι τοῦδε ἡ εὐκρίτους μουσικοδιδασκάλους καὶ ζωγράφους γυναῖκας, τοῦτο πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἔλλειψιν πλήρους μουσικοῦ σχολείου ἢ καὶ καλλιτεχνικοῦ ἐργαστηρίου. Ἀφ' ἧς ὅμως τὸ Ὁρδεῖον ἐτελειοποιήθη καὶ ἐν αὐτῷ δύναται ἡ μαθήτρια νὰ συμπληρώσῃ τὰς σπουδὰς τῆς, δὲν βλέπομεν διατὶ αἱ νεάνιδες δὲν θὰ ἐπιδιώξουν ἐν τῇ μουσικῇ μορφῶσει των τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ἄρτου των.

Τὴν μουσικὴν, θὰ μᾶς εἴπουν ἕως, ὀλίγοι γονεῖς ἀγαποῦν καὶ ὀλιγώτεροι ἐννοοῦν· πῶς λοιπὸν θὰ εἴη γενναϊότερο, διὰ τὴν μουσικὴν τῶν τέκνων των μόρφωσιν; Εἴπομεν καὶ ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι ἡμεῖς οἱ Ἕλληνας ἀσπαζόμεθα πᾶν τὸ ἐπιδεικτικόν· καὶ ἡ κυμβαλίζουσα καὶ ψάλλουσα νεῆνις εἶναι ὁ ἐπιδεικνόμενος ἐπισήμως καὶ ἀπηγῶν τίτλος τοῦ οἰκογενειακοῦ πλούτου, τῆς ὑποτιθεμένης ἀριστοκρατικῆς καταγωγῆς, τῆς ἐπιστημότητος τέλους, ἢν πάντες καὶ πᾶσαι διεκδικοῦμεν ἐν τῇ μικρᾷ μας κοινωνίᾳ.

Ἡ ἐκτέλεσις ἐνός μουσικοῦ τεμαχίου ἢ ἐνός ἄσματος ἔστω καὶ μετριωτάτου ἐντὸς αἰθούσης, αἱ ἐπιδοκιμασίαι καὶ τὰ χειροκροτήματα καὶ αἱ συμπροκαροῦσαι φιλοφρονήσεις τῶν παρισταμένων ἀποτελοῦν τὸ ὑπέροχον ὄριον τῆς φιλοδοξίας τῶν γονέων, τὴν μᾶλλον ἀπτήν καὶ συγκεκριμένην ἀμοιβὴν τῶν χρηματικῶν διὰ τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των θυσιῶν. Δὲν ἐννοοῦν λοιπὸν τὴν μουσικὴν, πλήττον καὶ χασιμῶνται πρὸ τῶν θαυμασιωτέρων μουσικῶν ἀριστοτεχνιῶν, ἀλλὰ δαπανοῦν εὐχαρίστως, δαπανοῦν γενναίως, ὅπως καὶ ἡ ἰδική των κόρη καὶ ὁ ἰδικὸς των υἱὸς τύχῃ θαυμασμοῦ καὶ χειροκροτημάτων.

Καὶ ὁμιλοῦμεν περὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου, διότι εἶναι τὸ μόνον σχεδὸν ὄργανον, εἰς τὴν ἐκμάθησιν τοῦ ὁποίου ἐπεκράτησεν ἡ συνήθεια νὰ ἐπιδίδωνται παρ' ἡμῶν αἱ γυναῖκες. Τὸ τετράχορδον, τὸ λαλοῦν τὴν θαυμασίαν τῆς ἀρμονίας γλῶσσαν καὶ εἰς τοὺς μᾶλλον ἀμύητους τῆς μουσικῆς, ἢ ἄρπα μὲ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς ἤχους καὶ τοὺς γλυκυτάτους ἀναπλάμους, ἢ τὸσον ἰσχυρῶς συγκινοῦσα τὴν ψυχὴν, παραβλέπονται χάριν τοῦ κλειδοκυμβάλου, τοῦ τραχυτέρου ἔλων τῶν μουσικῶν ὀργάνων.

Ἄλλ' ἵνα μορφωθῇ τις μουσικῶς ἀνάγκη νὰ ἔχῃ τάλαντον, νὰ ἔχῃ ἰδιοφυΐαν, νὰ ἔχῃ ἀκοήν, ὡς συνήθως λέγουσιν οἱ εἰδικοί. Θὰ εἴη ἀπελπιστικόν, ἐὰν συμβῇ μὲ τὴν μουσικὴν ὅ,τι καὶ μὲ τὰ γράμματα. Δηλαδὴ νὰ θέλουν νὰ γείνουν ἔλαϊ μουσικοδιδασκάλου, χωρὶς νὰ ἔχουν οὐδὲν πρὸς τοῦτο φυσικὸν χάρισμα, ὡς ἐπεκράτησε νὰ ἐπιδίδωνται ἔλαϊ αἱ νεάνιδες εἰς κλασικὰς ἀνωτέρας σπουδὰς, χωρὶς πολλὰ ἐξ αὐτῶν οὔτε εὐφυΐαν, οὔτε μνήμην, οὔτε ἀντίληψιν νὰ ἔχουν.

Καὶ ἐὰν δὲν ἀξιοῦμεν ἐπὶ τοῦ παρόντος παρὰ τοῦ Ὁρδεῖου μας καλλιτεχνικὰς ἐξόχους, δύναται ὅμως τοῦτο νὰ μορφῶναι ἀρίστα μουσικοδιδασκάλους, οἳ εἶναι αἱ ἤδη ἀποφοιτή-

σασκι αὐτοῦ καὶ ἐργαζόμενοι ἐπικερδέστατα.

Ἡ θέσις τῆς μουσικοδιδασκαλίας ἐν τῇ κοινωνίᾳ εἶναι πολλὴ καλλιτέρα ἢ ἡ τῆς παιδαγωγοῦ καὶ διδασκάλου. Ὡς εἰς ἕλας τὰς νεοσυστάτους κοινωνίας ἡ γυνὴ εἶναι μᾶλλον ἐπιζήτητος, ἰδίως διὰ τὴν γοητεῖαν καὶ τὸ θέλητρον, τὸ ὅποιον αἱ χάριτες τῆς διασκορπίζουν περὶ αὐτήν. Καὶ τὴν καλλιτέχνην γυναικὰ περιβάλλει πάντοτε τὸ σπινθηροβολοῦν τῆς Τέχνης ἀκτινωτόν. Ἡ συναναστροφή τῆς ἐν ταῖς αἰθούσαις εἶναι περιζήτητος, καὶ ὅταν δὲν χρησιμεύῃ ἀπλῶς ὡς ἀνακρούστρια χορῶν, ἀποβίνει ἀνακτινήτως τὸ κέντρον πάσης τέρψεως καὶ ζωηρότητος. Καίτοι ἐκτελέστρια ἀπλῶς ἐξόχου μουσικοῦ ἔργου, — διότι παρ' ἡμῶν συνθέτρια γυναῖκες δὲν ὑπάρχουν. — ἀποτελεῖ ὅμως τὸ μέσον, δι' οὗ τὸ ἄψυχον ὄργανον ζωογονεῖται καὶ εἰς χειμάρρους ἀρμονίας διασκορπίζει τὴν ἄνθεον ἔμπνευσιν τοῦ συνθέτου. Λαλοῦσα οὕτω εἰς τὰς καρδίας καὶ συγκλονίζουσα τὰς ψυχὰς, λαμβάνει εἰς ἀνταπόδοσιν ἐπευφημίας καὶ τιμὰς, τὴν ἀπαρτίητον αὐτὴν τροφὴν πάσης καλλιτεχνικῆς ὑπάρξεως.

Ἡ ΥΠΟ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΕΩΝ ΚΕΡΑΩΝ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων)

Πρὸ τίνος καιροῦ, συνεπιεῖς δραστηρίων ἐνεργειῶν τῆς κ. Ἰωάννης Schmahl, διευθυντῆρος τῆς ἐφημερίδος «l'Avant-Courrière» πρότασις νόμου κατετέθη ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ πρὸς χορηγίαν εἰς τὰς γυναῖκας τοῦ δικαιοῦματος τοῦ νὰ λαμβάνωσι καὶ νέμωνται, ἄνευ τῆς παρεμβάσεως τοῦ συζύγου, τὰ ἐκ τῆς ἀτομικῆς ἐργασίας των προερχόμενα χρηματικὰ ποσά. Κατάδηλος εἶναι ὁ παρεκκλουθημένος σκοπὸς καὶ ἡ κατάργησις γενικῆς καὶ σπουδαίας κατασχέσεως.

Πράγματι, μέχρι σήμερον, ἡ γυνὴ, μήτηρ οἰκογενεῖας, φιλόπονος, φίλεργος καὶ οἰκονόμος δὲν κατεῖχε νομίμως τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ νέμῃται τὸ προϊόν τῆς ἐργασίας τῆς, τοὺς μισθοὺς τῆς καὶ μόνος ὁ σύζυγος ἔχει τὴν ἰδιότητα ταύτην. Ἐὰν δὲ συμβῇ, ὥστε ὁ σύζυγος οὗτος νὰ εἴη ἀεργὸς καὶ σπάταλος, οἱ μισθοὶ τῆς γυναίκης, οἱ τόσον ἐπιπόνως ἀποκτώμενοι, δαπανῶνται ἀσκοπῶς καὶ χάνονται διὰ τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίναν, χωρὶς οὐδεὶς νὰ δικαιούται νὰ ἀντιπῆ εἰς τοῦτο. Τοιοῦτος ὁ νόμος! Ὁ νόμος τὸ ἐπιτάσσει!

Ἄλλ' ὁ νόμος οὗτος ἔδει νὰ διορθωθῇ καὶ τὸ θέμα τοῦτο ἀποτελεῖ τὴν λογικωτέραν καὶ ἀπλουστεράν γυναικείαν ἀπαίτησιν. Ὁ κ. Λεοπόλδος Goirand εὐηρεστήθη νὰ εἰσαγάγῃ τὸ σχετικὸν νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν. Ἐπιτροπὴ δὲ ἐκ βουλευτῶν συνεζήτησε τὴν πρότασιν καὶ ὑπέβαλε τὴν ἐκθεσὴν τῆς ἀποφανομένη ὑπὲρ τῆς παραδοχῆς τοῦ νομοσχεδίου. Ἐλπίζεται ὅτι καὶ ἡ Βουλὴ θὰ συνασπισθῇ πρὸς τὴν γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς, ἀφοῦ ἡ προσδοκωμένη μετατροπὴ εἶναι ἐκ τῶν δικαιοτέρων.

Τὸ κείμενον εἶναι οὕτω πῶς συνεταχμένον, ὥστε νὰ καθιστάσῃ καὶ τοὺς μᾶλλον δυσπίστους νομοθέτας καὶ τοὺς μᾶλλον δειλοὺς, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτελεσθῇ ρῆγμα ἐν τῷ νόμῳ, ἀλλὰ μικρὸν δῆγμα εἰς τὸν ἀναλλοίωτον κώδικα.

Ἐὰν δὲ εἰς τὸ μέλλον ἡ γυνὴ δύναται νὰ διαθέτῃ ἐλευθέρως τὰ κέρδη τῆς, ὀρίζοντος τοῦ νόμου ὅτι, «ἡ ἀποκτωμένη

ὑπὸ τῆς γυναικῆς περιουσίας, δι' ἀτομικῆς ἐργασίας, ἀνήκει εἰς τὴν κοινότητα τῶν συζύγων» δὲν θὰ δύναται ν' ἀποτελέσῃ, διὰ τῶν χρηματικῶν οἰκονομιῶν τῆς, ἢ διὰ προκφικῆς ῥέσεως ἀπὸ τῶν κερδῶν τῆς χωριστὴν οἰκογενειακὴν περιουσίαν.

Ἐπὶ πλέον, συμφώνως τῷ νέῳ νόμῳ, ἐὰν ὑπάρχωσι τέκνα ἐν τῇ οἰκογενείᾳ καὶ ἐὰν ἡ γυνὴ δὲν ὑποβάλληται εἰς τὰς καθημερινὰς δαπάνας, ὁ σύζυγος δύναται νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου τὴν ἀδειαν, ὅπως παραλάβῃ ἀνάλογον μερίδα ἐκ τῶν κερδῶν τῆς συζύγου του. Ἴνα δὲ καὶ ἡ γυνὴ ἔχῃ τὸ αὐτὸ δικαίωμα, ἀνάγκη ὁ σύζυγος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν οἰκογενειακὴν του ἐστίναν.

Ἐκ τούτων πρόδηλον γίνεται ὅτι ἐλήφθησαν πάντα τὰ μέτρα, ὅπως μὴ συμβαίνωσι νέαι καταχρήσεις καὶ μετὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ νόμου. Ἡ σπατάλη τοῦ συζύγου δὲν παρέχει αὐτῷ δικαίωμα, ὅπως λαμβάνῃ χρήματα ἐκ τῶν κερδῶν τῆς γυναικῆς του. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐπιφυλάσσεται καὶ προφυλάσσεται προνοητικώτατα ἡ μερίς τῶν τέκνων ὑπὸ τοῦ νόμου τούτου. Καὶ τέλος κατὰ τὴν διὰ τοὺς μισθοὺς δικαιοσύνην ἐπιφυλάσσεται τῷ συζύγῳ ὑπεροχὴ τις, ὡς π. χ. ἀπλῆ τοῦ συζύγου αἵτησις εἰς τὸν εἰρηνοδικὴν τῷ ἐπιτρέπει νὰ λάβῃ ἐκ τῶν κερδῶν τῆς συζύγου του, ὅπως πράξῃ δὲ ὡς προείπομεν τοῦτο ἡ γυνὴ ὀφείλει νὰ γείνη κατάδηλον τῇ ἐξουσίᾳ τὸ ἄδικον τοῦ ἀνδρὸς διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ οἴκου.

Μεθ' ἕλας αὐτὰς τὰς ἐγγυήσεις, ἐλπίζεται ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Goirand θὰ ἐπιψηφισθῇ ἀκόπως καὶ ἀσυστητητῆ. Θὰ εἴη δὲ τοῦτο μέτρον εὐλαβείας καὶ ὑπολήψεως, χορηγηθὲν εἰς τὰς γυναῖκας καὶ στοιχειώδους ἱκανοποιήσεως διὰ τὰς πολυπληθεῖς τῆς γυναικῆς ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἐκδουλεύσεις. Νόμιμος δὲ ἀναγνωρίσις τῆς ἐπωφελοῦς αὐτῆς δράσεως ἐπὶ τῆς διοργάνωσως τῆς Δημοσίας Βοηθείας ἐν Παρισίοις, εἰς ἣν μέγα καὶ ἐνεργὸν ἡ γυνὴ λαμβάνει μέρος, ἀφοῦ καὶ ἄρθρον τι τοῦ ἐπὶ τούτῳ διατάγματος ἐπιτρέπει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διορίζωνται καὶ γυναικῆς σύμβουλοι καὶ διαχειρισταὶ τῶν φιλανθρωπικῶν δημοσίων καταστημάτων.

Καὶ ὅπως ἀφοῦ ἡ θέσις τῆς γυναικῆς ὠρίσθη ὑπὸ τῆς φύσεως ἐν τῇ ἀγκυροβίᾳ, διατὶ νὰ μὴ ὀρισθῇ καὶ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐν ταῖς δημοσίαις φιλανθρωπικαῖς καταστήμασι; Τίς ἄλλος κάλιον τῆς γυναικῆς δύναται νὰ ζωογονήσῃ καὶ μετατρέψῃ ἐπὶ τὸ ἡπιώτερον πᾶν ὅ,τι σκληρὸν διενεργεῖται ἐν τῇ μηχανικῇ τῶν φιλανθρωπικῶν δημοσίων καταστημάτων λειτουργίᾳ καὶ διοικήσει; Ἡ φυσικὴ λεπτότης, αἱ βελθεῖαι γνώσεις ἐπὶ πάντων τῶν οἰκογενειακῶν ζητημάτων, ἡ ἀκρίβεια καὶ χάρις ἐν πᾶσι καθιστῶσι τὴν γυναικὰ εἰδικῶς χρήσιμον εἰς τὸν κλάδον τῆς δημοσίας φιλανθρωπίας, ὃν ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἀναθέτει σήμερον εἰς χεῖρας γυναικείας.

Παρίσιος:

Μαρία Μαρτέν

ΧΡΩΜΑ ΚΑΙ ΦΩΣΦΟΡΙΣΜΟΣ ΤΙΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Πολὺς ἐσχάτως ἐγένετο λόγος περὶ τοῦ περιέργου φαινομένου τοῦ εὐθροῦ χρωματισμοῦ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Morat ἐν Ἑλβετίᾳ. Ὁ χρωματισμὸς οὗτος ὀφείλεται πιθανῶς εἰς τὴν ἀνθησιν μικροσκοπικῶν φυκῶν, εἰδικῶς φυομένων ἐν τῇ λίμνῃ ταύτῃ. Τὸ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν παραγόμενον φαι-

νόμενον τοῦτο ἐπέσειρε τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων ἐπὶ τοῦ λίαν περιέργου καὶ ἐπιστημονικοῦ τούτου ζητήματος, τοῦ χρωματισμοῦ ἐν γένει τῶν ὑδάτων. Τὸ ὕδωρ χρωματίζεται ἀφ' ἑαυτοῦ; Ἰδοῦ τί λέγει ὁ σοφὸς I. Thoulet, καθηγητῆς τῆς Σχολῆς τῶν Ἐπιστημῶν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Nancy, περὶ τοῦ τόσῳ περιοδικοῦ χρωματισμοῦ τοῦ θαλάσσιου ὑδάτος: Τὸ ἰδιῶν χρῶμα τοῦ ὑδάτος τῆς θαλάσσης εἶναι τὸ κυανόν. Κατὰ φυσικὴν παράδοσιν τοῦτο ἀπορροφᾷ τὰς ἀκτῖνας ἐκ τοῦ κυανοῦ αὐτῶν μέρους καὶ ἀποπέμπει τὰς εὐθροῦς, ἐν ᾗ κατὰ διάδοσιν ἀποπέμπει τὰς κυανᾶς.

Αἱ ἐν τῷ ὕδατι ἀναλυόμεναι οὐσίαι δίδουσι αὐτῷ χρωματισμούς, ποικίλλοντας μεταξὺ τοῦ πρασίνου, τοῦ κιτρίνου καὶ τοῦ καστανοῦ. Ἡ δὲ χροιά αὕτη προέρχεται, ὡς λέγουσιν οἱ φυσικοὶ, ἐκ τῶν ἐξῆς μεταβολῶν: Ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ὑδάτος, ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ βυθοῦ, ἐκ τῆς ἐντάσεως τοῦ οὐρανοῦ φωτός, ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ ἡλίου ἐπὶ τοῦ ὀρίζοντος, ἐκ τῆς θερμοκρασίας, τῆς ἀλμυρότητος, ἢ τις ποικίλλει τὸ σημεῖον τῆς παρεγκλίσεως τοῦ ὑδάτος, ἐκ τῆς κινήσεως τῆς ἐπιφανείας καὶ τῆς διευθύνσεως τῶν κυμάτων ἐν σχέσει πρὸς τὸν παρατηρητήν, ἐκ τῆς φύσεως, ἐκ τῆς ἐκτάσεως καὶ ποσότητος τῶν αἰωρουμένων ὀρυκτῶν καὶ φυτικῶν οὐσιῶν, ἐκ τῆς παρουσίας μικροσκοπικῶν ἀτόμων καὶ ἐκ τῆς κινήσεως τῆς ἐπιβαλλομένης εἰς αὐτὰ ὑπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς ἀτμοσφαιρας.

Ταῦτα πάντα ἀποτελοῦσιν ἐξίσωσιν φυσικὴν καὶ λίαν πολύπλοκον.

Πολυάριθμοι θάλασσα ὀνομάσθησαν ἐκ τοῦ χρωματισμοῦ αὐτῶν. Ἡ Κιτρίνη θάλασσα ὀφείλει τὸν χρωματισμὸν τῆς εἰς τὴν ἰλὸν τοῦ Hoang Ho. Ὁ Περσικὸς κόλπος, ἢ πρασίνη θάλασσα τῆς Ανατολῆς, εἰς πληθὺν πρασίνων ζωφύων. Ὁ Kuro Sewo, ὁ μέλας ποταμὸς τῶν Ἰαπωνῶν, ἀντιτάσσεται διὰ τῆς σιαιρᾶς κυανῆς χροιάς του πρὸς τὴν Κιτρίνην θάλασσαν. Ἡ Λευκὴ θάλασσα ὀφείλει τὸ ὄνομά τῆς εἰς τὰς χιόνιας καὶ τοὺς πάγους, τοὺς καλύπτοντας αὐτὴν κατὰ τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ ἔτους.

Ἡ Ροδίνη θάλασσα ἐχρωματίσθη ὑπὸ πολυάριθμων μικροσκοπικῶν κογγυλίων, ἅτινα βρῖθουν εἰς τὰς ἀκτῖνας τῆς. Ἡ Ἐρυθρὰ θάλασσα χρωματίζεται ἀπὸ τοὺς ἐν αὐτῇ βράχους τῶν κοραλλίων καὶ ἡ Μάυρη θάλασσα ζοφοῦται καὶ σκοτίζεται ὑπὸ τῶν καλυπτόντων αὐτὴν νεφῶν, καὶ τῶν συνταρασσοῦσῶν τὰ ὕδατά τῆς τρικυμιῶν.

Τὸ φαινόμενον τοῦ φωσφορισμοῦ τῆς θαλάσσης παράγεται εἰς πολλὰ θαλάσσια σημεῖα τῆς σφαιρας, εἰς τὴν Βόρειον θάλασσαν, τὴν Βαλτικὴν, κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας τὰς θερμὰς καὶ τοικυμιώδεις, ἀλλὰ δὲν ἐκδηλοῦται καθ' ἕλην αὐτοῦ τὴν λαμπρότητα, εἰμὴ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν τροπικῶν χώρας. Κατὰ τοὺς αἰγυλοὺς τούτους τὸ πλοῖον, ὠθούμενον ὑπὸ τῶν ἐτησίων ἀνέμων, φρίνεται πλέον εἰς θάλασσαν ἐξ ἀργύρου, φωτεινὴν καὶ σπινθηροβόλον. Ἀνεγείρει κύματα σπινθήρων καὶ ἀφίνει ὄπισθεν αὐτοῦ αὐτὰς αὐτὰς φωτὸς παρατεινόμενον εἰς μακρὰν ἀπόστασιν· εἰς δὲ τοὺς ἄρμους καὶ λιμένας τῶν ὑπὸ τὸν Ἰσημερινὸν χωρῶν, αἱ κῶπιαι τῶν λέμβων καὶ μικρῶν πλοίων διεγείρουσιν ἐκ τῶν ὑδάτων ἀπειρίαν ἀστέρων, οἵτινες λάμπουσι πρὸς στιγμὴν καὶ σβέννυνται, ὅπως ἀντικατασταθῶσι διὰ νέων φωτεινῶν σημεῖων. Ἐφόσον δὲ ἡ

νύξ γίνεται σκοτεινότερα, τοσοῦτον ὁ φωσφορισμὸς ἔχει μει-
ζονα ἔντασιν.

Ἀπέδωκαν ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸ φαινόμενον τοῦτο εἰς τὴν
ἐν τῷ ὕδατι ὑπαρξίν τοῦ φωσφόρου· εἶτα ὑπέθεσαν, ὅτι πα-
ρήγετο ἐκ τῆς ἀναπτύξεως ἠλεκτρισμοῦ, προσρχομένου κ
τῆς ἀλληλοδιαδόχου προστριβῆς τῶν μορίων τοῦ ὕδατος,
ἀλλὰ σήμερον ἐγνώσθη ὅτι παράγεται ἐκ τῆς παρουσίας τῶν
ἀπειροπληθῶν ἐν τῇ θαλάσῃ μικροσκοπικῶν ζῴων. Εἶναι δὲ
τοικῶτα γνωστὰ ἐν τῷ Ὤκεανῷ πλέον τῶν ἑκατῶν εἰδῶν, τῶν
ἐχόντων τὴν φωτεινὴν ταύτην ιδιότητα.

Τὸ φαινόμενον τῆς γαλακτώδους θαλάσσης εἶναι ἐπίσης
προτὶν τῆς παρουσίας μικρῶν ζῴων ἀτόμων ἐν τῷ βυθῷ
τῶν Ὤκεανῶν ὕδατων. Συνηθέστατον δὲ τὸ φαινόμενον ἐν
τῷ Ἰνδικῷ Ὤκεανῷ. Ἡ θάλασσα φαίνεται μεταβαλλομένη
μέχρις ἀπωτάτου ὀρίζοντος εἰς παμμεγίστην κοιλιάδα, κεκα-
λυμμένην ὑπὸ χιόνων καὶ φωτιζομένην ὑπὸ λάμψεως λυ-
καυγικῆς. Ὁ χρωματισμὸς δὲ οὗτος δὲν εἶναι ὁρατὸς παρὰ
τὴν νύκτα.

*
**

Σ.Μ. Τὸ περίεργον αὐτὸ φαινόμενον τοῦ φωσφορισμοῦ τῆς
θαλάσσης, ἐν ὅλῃ αὐτοῦ τῇ λαμπρότητι, ἀναφαίνεται καὶ ἐν
Ἑλλάδι εἰς τὸν λιμένα τοῦ Καρθακισσαρά, ἐνθα ὁ παραπλέον
τὴν παραλίαν διὰ λέμβου βλέπει τὰς κόπας, ἐναλλάξ ἀνυψου-
μένας ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ βυθιζομένας νὰ ἀνεγείρωσιν ἀληθεῖς
φωτεινότερους ἀστέρους καὶ τὴν βυθιζομένην ἐν τῷ ὕδατι
χεῖρα ν' ἀνέρχεται λάμπουσα ὡς νὰ περικαλύπτηται ὑπὸ
ἠλεκτρικοῦ φωτός.

Πάντες οἱ θαυμασάντες τὸ φαινόμενον ἐπιστήμονες, ὡς
καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Καρθακισσαρά, ἀποδίδουσιν αὐτὸ εἰς τὴν
ὑπαρξίν ἐν τῷ ὕδατι φωσφόρου καὶ ταύτην ἐξαρτῶσιν ἐκ τῆς
ὑπάρξεως ἀρχαίου ἡφαιστείου ἐντὸς τοῦ λιμένος, νῦν ἐξαφ-
νισθέντος.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Ἄννα Σκουρίου

ΕΝ ΕΙΚΟΣΑΗΜΕΡΟΝ ΕΝ Τῷ ΑΡΣΑΚΕΙῷ

IB'.

Ἡμέραι πολλὰ ἔχουν ἤδη παρέλθει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως
τῶν ἐξετάσεων καὶ ὅμως τὰ Ἑλληνικὰ ἐξαικολοθοῦν νὰ εἴ-
ναι εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Οὕτω μὲ τὴν ἐναλλαγὴν τῶν
διδασκαλείων ἔχομεν ἀληθῆ πρόελασιν Ἑλληνιστῶν, μὲ ἰδίαν
μέθοδον διδασκαλίας, μὲ ἴδια συστήματα, ἀλλ' ὅχι καὶ μὲ
ἴδια προγράμματα.

Παρ' ἡμῖν ὁ διδάσκαλος εἶναι ἐλεύθερος νὰ διδάσκη, ὅπως
θέλη, ἀλλ' ὅχι καὶ ὅ,τι θέλει. Ἀκολουθοῦμεν κατὰ τοῦτο
τοὺς Γερμανοὺς καὶ τοὺς Γάλλους, τῶν ὁποίων τὰ ἀναλυτικὰ
προγράμματα ἀποτελοῦν τόμους ὀλοκλήρους, τόσον φεβου-
ται μὴ ὁ διδάσκων ἀφῆθῃ ἐλεύθερος εἰς τὴν ἐμπνευσίν του
καὶ εἰς τὰς καιρικὰς περιστάσεις καὶ συνθήκας τῆς διδα-
σκαλίας. Καὶ εἰς ἡμᾶς λοιπὸν τὰ ἀναλυτικὰ προγράμματα
εὐρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ὅλοι τοὺς αὐτοὺς
συγγραφεῖς στερεοτύπως καὶ τὰ αὐτὰ γραμματικὰ καὶ συν-
τακτικὰ κεφάλαια, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν τῶν συστημάτων.

Τὸ διδασκαλεῖον τοῦ Πειραιῶς μᾶς ἐπεφύλασεν ἰδιαιτά-

τον σύστημα, τὸ ὁποῖον ἐνομιζόμεν ἐγκρατεῖφθῆν πρό πολ-
λοῦ· τὸ τῆς ἀποστηθίσεως κατὰ λέξιν ὅλων τῶν γραμματι-
κῶν καὶ συντακτικῶν κανόνων. Αἱ μαθήτρια, καλῶς ἄλλως
τε προπαρσκευασμένοι, ὑπερθεῖντο ἐν τῇ ἀναλύσει τοῦ
κειμένου νὰ ἀποστηθίσουν ὅλους τοὺς κανόνες τοὺς σχετιζο-
μένους πρὸς τὴν ἀνάγνωσιν ἢ πρὸς τὴν γραμματικὴν παρα-
γωγὴν.

Καὶ οὕτω εἶχε μὲν ὁ κ. Δραγγάτης, ὁ ἑλληνιστὴς Πει-
ραιῶς, τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀποδείξῃ τὴν εὐσυνείδητον ἐργα-
σίαν τῶν μαθητριῶν του, ἀλλ' ἐν ταῦτῳ καὶ ἐπιστοποῖε τὴν
πνευματικὴν καταπόνησιν, εἰς ἣν ὑπεβάλλοντο αὐταὶ διὰ
τοῦ συστήματος τῆς ἀπὸ μνήμης μηχανικῆς ἀποστηθίσεως
τῆς γραμματικῆς καὶ τοῦ συντακτικοῦ. Καὶ ἡ ἀπομνημονευ-
τικὴ αὕτη ἐργασία δὲν ἔχει ὡς ἐπακολούθημα μόνην τὴν
καταπόνησιν τῆς μαθητρίας, ἀλλὰ φυσικῶς καὶ τὴν ἐξάντλη-
σιν τῶν ἄλλων πνευματικῶν δυνάμεων, διότι ὡς γνωστὸν ἡ
ὑπερβολικὴ ἀσκησις καὶ ἔντασις μᾶς οἶα δῆποτε τῶν πνευ-
ματικῶν δυνάμεων τελεῖται πάντοτε ἐπὶ προφανεῖ τῶν ἄλ-
λων βλάβῃ.

Αἱ μαθήτρια τοῦ Πειραιῶς συνοδεύμεναι πάντοτε ὑπὸ
τῆς ἀξιοτίμου διευθυντρίας τῶν, δος Μπουκουβάλα καὶ περὶ
αὐτὴν πάντοτε φερόμεναι ἀποτελοῦν, οὕτως εἰπεῖν, μίαν
μετ' αὐτῆς οἰκογένειαν.

Σπανίως μῆτηρ μετὰ τῶν τέκνων τῆς, ἀδελφῆ μεγαλει-
τέρῃ μετὰ τῶν νέων ἀδελφῶν τῆς, φαίνεται περισσότερον συν-
δεδεμένη τῆς δος Μπουκουβάλα μετὰ τῶν μαθητριῶν τῆς.

Ἀληθῆς παιδαγωγός, μὲ εὐρείας ἐγκυκλοπαιδικὰς γνώ-
σεις, μὲ καίτεσιν ἀρτίων, μὲ καρδίαν εὐγενῆ, ἡ δεσποινὴς
Μπουκουβάλα, φαίνεται νὰ ἔχη ὡς κυριώτατον παράγοντα
τῆς παιδαγωγικῆς δράσεώς τῆς τὴν πρὸς τὰς μαθητρίας τῆς
ἀγάπην. Κατῶρθωσεν αὕτη οὕτω ἐντὸς τριετίας μόλις νὰ
προκαγγῆ τὸ δημοτικὸν σχολεῖον Πειραιῶς εἰς πλήρες διδα-
σκαλεῖον, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀποκτῶσι πλήρη ἀνωτέραν μόρφωσιν
καὶ ἀνάπτυξιν αἱ νεάνιδες τῆς γείτονος πόλεως.

Τόσον ὀλοψύχως ἀφιερῶθη εἰς τὸ ἔργον τῆς καὶ μετὰ τό-
σου ζήλου ἀνταπεκρίθη εἰς τὰ καθήκοντά τῆς, ὥστε εἰς τὸ
τριετὲς αὐτὸ διάστημα νὰ προσλάβῃ τὸ ὕψος πολυμερῆμου
γυναίκας, τὸν τύπον διευθυντρίας μόνον ἐξ ἐκείνων, ἃς ἀ-
παντῶμεν εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἐκπαιδευτήρια.

Ἡ πρὸ ὀλίγου ἀκόμη κομψὴ καὶ χαρίεσσα δεσποινίς, τὴν
ὁποίαν μᾶλλον διὰ τὸν βίον τῶν αἰθουσῶν ἢ τοῦ σχολείου
θὰ προώριζέ τις, μετεβλήθη εἰς σοβαρὰν τῶν γραμμάτων
γυναῖκα, μὲ μέτωπον διαυλακούμενον οὐχὶ ὑπὸ ρυτίδων,
ἀλλ' ὑπὸ τῶν γραμμῶν ἐκείνων, αἵτινες ἀποτυποῦν τὴν
σφραγίδα τῶν νυχθημέρων φροντίδων, αἵτινες μαρακίζουν διὰ
παντὸς τὰ ῥόδα τῶν πικριῶν καὶ λευκαίνουν προῶριως τὰς
παρὰ τοὺς κροτάφους τρίχας.

Τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ σχολείου τῆς φαίνεται καθ'
ὅλα ἀντάξιον τῆς διευθυντρίας αὐτοῦ, ἐὰν τοῦλάχιστον κρί-
νωμεν ἐκ τῶν καθηγητῶν, αἵτινες ἔλαθον μέρος εἰς τὰς ἐξε-
τάσεις. Ὁ ἐπὶ τῶν παιδαγωγικῶν κ. Παπαδόπουλος, τύ-
πος καὶ ὑπογραμμὸς εὐγενοῦς καὶ ἀεροῦ τοῦ κόσμου ἀνθρώ-
που. Αἱ μαθήτρια δι' αὐτὸν εἶναι δεσποινίδες, ἀντιπροσω-
πεύουν τὴν ἐντὸς ὀλίγου μορφώτριαν τοῦ ἔθνους, εἶναι πλά-
σματὰ τρυφερά, προωρισμένα νὰ φέρουν βάρους δυσβάστακτον,

τὸ ὁποῖον τὸ μάθημά του προῶρισται διὰ τῆς καλῆς ἀναπτύ-
ξεως καὶ κατανόησεως νὰ καταστήσῃ ἕσον τὸ δυνατὸν ἐλατ-
τότερον. Τὸ ἐξωτερικὸν του, ἡ περιβολὴ του ἀνταποκρίνον-
ται πληρέστατα πρὸς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὸ ὕψος του. Φιλό-
καλος, καθαρὸς, κομψός, περιποιημένος ἀποτελεῖ τὸν τύ-
πον, ὃν αἱ μαθήτρια ὄφειλον νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψει των, ἵνα
ἀναπτύσσεται παρ' αὐταῖς τὸ αἶσθημα τῆς τάξεως καὶ ἀρ-
μονίας ἐν πᾶτιν, ὅπως ἡ μετ' αὐτῶν συμπεριφορὰ του, ὁ τρό-
πος τοῦ ἐκφραζέσθαι, ἡ εὐλάβειν μεθ' ἧς γίνεται ἡ διδασκα-
λία καὶ ἡ ἐξέτασις δύνανται ἐπίσης νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀριστος
ὁδηγὸς τῆς διαλεκτικῆς τῶν καλῶς ἀνατετραμμένων ἀν-
θρώπων.

ΚΑΘΗΚΟΝ

Τὸ καθήκον εἶναι ὄφειλῃ παντὸς ἀνθρώπου ἐν τῷ κόσμῳ.
Ὁ μὴ ἐξοφλῶν αὐτὴν περιπίπτει εἰς τὴν δυσμένειαν τοῦ πλη-
σίον καὶ καταγγέλλεται ὡς ἠθικῶς ἀναξιοχρεως. Βασίζομενον
δὲ τοῦτο ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἣν ἐμπνέει ἡ πρὸς τὸν πλησίον
ἀγάπη, ἐκδηλοῦται ἐν τε τοῖς λόγοις καὶ ταῖς πράξεσι, ταῖς
ἀπορροῦσαις ἐκ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ἐλευ-
θέρως αὐτοῦ βουλήσεως. Ὁ ἡμέτερος βίος ἀποτελεῖ διηνεκῆ
ἐκπλήρωσιν καθήκοντων, ἀφ' ἧς ἡμέρας εἰσέρχόμεθα εἰς τὸν
κόσμον, μέχρι τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἀπερχόμεθα αὐτοῦ. Ὅσακις
πρόκειται νὰ ποιήσωμεν χρῆσιν δυνάμεώς τινος ἡμῶν, παρί-
σταται καὶ ἐκτέλεσις καθήκοντος. Εἴμεθα, ὡς ἐπὶ πᾶσι, ἐπι-
φορτισμένοι τὴν διοίκισιν τῶν ἐμπιστευθεισῶν ἡμῖν δυνάμεων
ὑπὲρ τοῦ ἀγαθοῦ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τοῦ πλησίον.

Τὸ διηνεκὲς αἶσθημα τοῦ καθήκοντος εἶναι ὁ ἀληθὴς στέ-
γανος τοῦ χαρακτῆρος. Τοῦτο εἶναι τὸ στῆριγμα τοῦ ἀνθρώ-
που εἰς τὰς ἐπικινδυνωδαστέρως αὐτοῦ στιγμάς· ἄνευ τού-
του κλονίζεται καὶ πίπτει εἰς τὴν πρώτην πνοὴν τῆς δυ-
στυχίας καὶ τοῦ πειρασμοῦ· ἄνευ αὐτοῦ ἡ ἰσχύς, ἡ ἀγαθότης,
ἡ νοημοσύνη, ἡ ἀλήθεια καὶ αὐτὸς ὁ ἔρωσ δὲν δύνανται νὰ
ὑπάρξωσιν ἐπὶ πολὺ, διότι τὸ καθήκον εἶναι ὁ πηλὸς, ὁ συν-
δέων τὰ μέλη τοῦ ἠθικοῦ οἰκοδομήματος, ἕπερ ἑλλείψει αὐ-
τοῦ καταρρέει, ἀφίων ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων του,
ἐκπεπληγμένους ἐπὶ τῇ συμφορᾷ.

Ἡ φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἀναφάνεται ἐν τῇ ἐκπλήρωσει
τοῦ καθήκοντος καὶ ἡ λαμπροτέρα καὶ εὐρυτέρα διάνοις, μὴ
ὑπαγομένη εἰς τὸν κανόνα αὐτῆς καὶ τὸν ἔλεγχον, εἶναι
ἀσθενὲς ὡς ἱκανὸν νὰ μᾶς ἀποπλανήσῃ. Ἡ συνείδησις ἐν-
τούτοις καὶ ἐὰν ὀμιλήσῃ μεγαλοφώνως, εἰς μάτην θέλει ὀμι-
λήσει, μὴ ὑποστηριζομένη ὑπὸ ἐνεργοῦ θελήσεως καὶ μὴ πα-
ρακολουθουμένη ὑπὸ ἀμέσου καὶ ἀποφασιστικῆς πράξεως·
οὕσα δ' ὁ ἠθικὸς ἀρχηγὸς τῆς καρδίας, ὁδηγεῖ καὶ προτρέπει
πρὸς ὅ,τι ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον. Διὰ τῆς ἐπιδράσεως αὐτῆς
καὶ μόνης ἀναπτύσσεται καὶ τελειοποιεῖται ὁ ἔντιμος καὶ εὐ-
γενὴς χαρακτῆρ. Ἡ ἐκπλήρωσις τοῦ καθήκοντος ὑπὲρ ἕξεν ἡ
πρωτεύουσα ἀρχὴ τοῦ βίου τοῦ μεγάλου Βασιλητῶνος· αὕτη
ἔδιδεν εἰς τὸν χαρακτῆρα του ἐνότητα, συνογὴν καὶ δύναμιν,
διὸ ἡ πρὸς τοῦτο ἀφοσίωσις εἶναι ἀρετὴ ἰδιάζουσα εἰς τὸν
ἀληθῶς φιλελεύθερον.

Ὅταν τὸ αἶσθημα τοῦ καθήκοντος εἶναι βαθὺ καὶ ἡ ὁδὸς
κεχαραγμένη, ἐδραία θέλησις, ὑποβοηθουμένη ὑπὸ τῆς συνει-

δήσεως, ἐπιτρέπει εἰς τὸν ἀνθρώπον ν' ἀκολουθήσῃ γενναίως
τὴν πορείαν του καὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς προθέσεις του μεθ'
ὅλων τῶν κινδύνων καὶ τὰς παρουσιαζομένας δυσκολίας. Τὸ
αἶσθημα τοῦτο συνδεόμενον στενωτάτα πρὸς τὴν εὐλικρίνειαν,
ἀνοίγει τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν παντὸς ὅ,τι ἀληθῶς
εὐγενοῦς καὶ γενναίου.

Ὡς λυγρία χρυσοῦ κρημαμένη,
Μᾶς φωτίζει καὶ τοῦν καὶ καρδίαν,
Ὡς ἐν ἄστρον ἐν μέσῳ τοῦ σκότους,
Ὅδηγεῖ εἰς ὁδὸν οὐρανίαν.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

Μαρίνα Κ. Μαλατάκη

Ἡ ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ΑΙΚ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Διευθύντρια τοῦ ἐν Πειραιεῖ Διδασκαλείου.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἡ δεσποινὴς Αἰκατερίνη
Διαμαντοπούλου, περὶ ἧς πολλὰκις ἐγράψαμεν, ἡ γνωστὴ τῆς
Παιδαγωγικῆς Καθηγήτρια ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Δι-
δασκαλείου Πειραιῶς.

Ἡ γείτων πόλις ὑπῆρξεν εὐτυχιστάτη ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς
διαδόχου τῆς δος Μπουκουβάλα. Ἡ δεσποινὴς Διαμαντοπού-
λου συνιδίξει εἰς τὴν ὑπερτάτην παιδαγωγικὴν μόρφωσιν τῆς
ἐξωτερικῶν συμπαθῆς καὶ εὐχάριστον, εὐγένειαν καὶ προσή-
νειαν χαρακτῆρος, φιλοδοξίαν νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν τόπον καὶ τὸ
φῶλον μας, ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβε καὶ τὸ
ὅποσον ἀναντιρρήτως θὰ φέρῃ εἰς εὐτυχῆς πέρας.

Πολύτιμον ἐπίσης διὰ τὴν δα Διαμαντοπούλου θεωροῦμεν
ἐφόδιον καὶ συστατικὸν ἰδιαιτέρον διὰ τὴν ὑγίαν, ἀρτίαν καὶ
σοβαρὰν παιδευσίν τῆς τὸ ὅ,τι εἶναι ἀπηλλαγμένη τοῦ σχο-
λαστικοῦ ἐκείνου ὕψους καὶ τῆς ἰδιορρυθμίας ἐν τῇ περιβολῇ,
ἧτις χαρκατηρίζει ἐνίοτε τὰς ὡς ἐκ τῆς ἀνωτέρας παιδεύσεως
ἐλαττωτικὰς ἀπὸ τοῦ γυναικείου κύκλου γυναῖκας. Ἐμεινε
γυνὴ τοῦ κόσμου καὶ γυνὴ τῶν γραμμάτων ἐν ταῦτῳ, φιλό-
καλος, κομψή, χαρίεσσα, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τύπος
τελειότητος πρὸς τὰς μαθητρίας τῆς — δῆρον ἄλλως τε τοῦ
ὁποίου δὲν ἐστὲρεῖτο καὶ ἡ προκάτοχος τῆς — καὶ οὐχὶ ὡς
ἀντικείμενον γελωτοποιήσεως καὶ εἰρωνικῶν ἐπιγραμμάτων,
ὡς συμβαίνει καὶ παρ' ἡμῖν καὶ ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου εἰς
τὰς φιλοδοξούσας τὸν τίτλον τῶν *has bleus*.

Τὸν νέον δῆμαρχον Πειραιῶς δυνάμεθα νὰ συγχαρῶμεν ἐπὶ
τῇ εὐτυχεῖ ἐκλογῇ καὶ τὴν Πειραικὴν κοινωνίαν διότι τοιαύ-
της ἔτυχε μορφωτρίας τῆς θηλείας νεολαίας τῆς.

ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ

Τὸ γάλα πρέπει νὰ εἶναι ἡ κυριώτεσα τροφὴ τῶν μικρῶν μέχρι
συμπληρώσεως τοῦ ἔτους. Ἡ κακὴ συνήθεια τοῦ νὰ δίδωμεν εἰς αὐτὰ
νὰ τρώγουν ὅ,τι δῆποτε ἐπιφέρει ἀλλοιωσιν εἰς τὰ θρεπτικὰ ὄργανα
καὶ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν. Ἡ ἔνοχος αὕτη τρέλλα, οὕτως εἰπεῖν,
τοῦ νὰ δίδωμεν εἰς τὰ μικρὰ τροφὰς στερεὰς καταστρέφει τὴν κρᾶσιν
αὐτῶν. Τὰ ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους ἀνατρεφόμενα παιδιά, προσβάλλονται
ταχύτερον ὑπὸ μεταδοτικῶν νοσημάτων καὶ ἡ ὑγεία των ἀποβαίνει
ἀκροσφαλῆς. Ἐὰν τὸ γάλα δίδεται διὰ θηλάστρων, ταῦτα ἀνάγκη νὰ
εἶναι καθαρά. Ἡ ἐλαχίστη ἀκαθαρσία ἢ κόνις ἐν τῷ θηλάστρῳ ἐπι-
φέρει φλόγωσιν τοῦ στομάχου.

Συμβαίνει συνεχῶς νὰ θέλουν νὰ κορῆσουν τὴν δίψαν τοῦ μικροῦ
μὲ γάλα. Τοῦτο εἶναι ἐπικίνδυνον, ὡς ἐπιφέρειν ἐρεθισμὸν στομαχικόν.

Καλόν θά είναι νά πλύνωνται τὰ θήλαστρα μὲ βράζον ὕδωρ, νὰ καθαρίζωνται καλῶς καὶ νὰ στεγνώνουν εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα, εὐθὺς ὡς τὸ νήπιον πῆξ. Μετὰ τοὺς ἑξ μῆνας ἡ μήτηρ πρέπει νὰ θηλάξῃ τὸ μικρὸν ἀνὰ δύο ὥρας καὶ μετὰ τὸ ἔτος ἀνὰ τέσσαρας.

Ὅταν τὸ παιδίον δὲν εὐχαριστεῖται ὑπὸ τῆς συνήθους διδομένης εἰς αὐτὸ τροφῆς, τοῦτο εἶναι σύμπτωσις ἐρεθισμοῦ, προελθόντος ἐκ δυσπεψίας, εἴτε ἐκ κακῆς τροφῆς, ἢ καὶ ἐξ ἀκαθαρσίας τῶν θηλάστων. Τότε ἀντὶ ν' αὐξάνωμεν τὴν τροφήν πρέπει νὰ τὴν ἐλαττώσωμεν καὶ νὰ ἀναμιγνύωμεν τὸ γάλα μὲ ὕδατος χλιαροῦ.

Καὶ ἄλλαι τινὲς προφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ γάλα. — Ἐν πρέπει ν' ἀγοράζωμεν ποτε γάλα, τὸ ὁποῖον ἐπὶ ὥρας ἐφέρετο ἐπὶ ἀμαζίων καθ' ὁδόν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἐνεακρούνας. Ἐκ τῶν λογίων ἀγγλίδων ἡ δεσποινὶς Jeanne Harrison ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον τοῦ ἐν Λονδίῳ «Ἑλληνικοῦ Συλλόγου» σπουδαίωτάτην διατριβὴν περὶ τοῦ «ζητήματος τῆς Ἐνεακρούνας». Τῇ βοήθειᾳ τῶν προσφάτως πρὸς δυσμὰς τῆς Ἀκροπόλεως γενομένων ἀνασκαφῶν, ἐπειραθὴ ἡ δις Harrison, νὰ ἀποδείξῃ ὅτι τὸ παρὰ τῷ Θεουκιδεῖ χωρίον περὶ τῆς Ἐνεακρούνας παρενοήθη ὅλως, ἠγόρευσε δὲ ὑπὲρ τῆς θεωρίας τοῦ Δαίρπελδ, ὅτι ἡ πηγὴ ἔκειτο πρὸς δυσμὰς καὶ οὐχὶ πρὸς νότον τῆς Ἀκροπόλεως· ὡταύτως ὑπεστήριξεν, ὅτι καὶ αὐτὸ τὸ χωρίον τοῦ Θεουκιδίδου, ὀρθῶς ἐρμηνευόμενον, συνηγορεῖ ὑπὲρ τῆς θεωρίας ταύτης. Ἡ πηγὴ κατὰ τὴν δα. Harrison, κεῖται μετὰ τὸ Ἄρειον Πλάγυ, τῆς Ἀκροπόλεως καὶ τῆς Πυκνός, ἐν χώρῳ ὅπου εὐρέθησαν πολλὰ φρέσκα, ἐδέχθη δὲ ἐνεκὰ τοῦ ὕδατος νὰ διακοπῶσιν αἱ ἀνασκαφαί. Μετὰ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς δεσποινίδος ἐγερθεὶς ὁ καθηγητῆς Ἐρνέστος Γαρδνερ εἶπεν, ὅτι πᾶσα ἐπὶ τοῦ προκειμένου κρίσις δέον νὰ ἀνασταλῇ, ἕως οὐ προσαχθῶσι θεωρητικώτεροι μαρτυροὶ καὶ ἀποδείξεις.

Νέος συρμός καπνίσματος. Οἱ Παρίσιοι προσοικειώθησαν ἐσχάτως νέον συρμόν καπνίσματος, ἑξ Ἀγγλίας προερχόμενον καὶ συνιστάμενον εἰς τὸ νὰ καπνίζουν σιγάρα, τὰ ὅποια ἀντὶ καπνοῦ περιέχουν στάβι. Ἡ νέα αὕτη μὸδα ἐπικρατεῖ εἰς τοὺς ἐκλεκτοτέρους κύκλους τῶν νεωτεριστῶν καὶ τῶν κριψευμένων. Ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες, αἱ ἄβραι Παρίσιναι, δὲν μένουσιν ὀπίσω εἰς τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Αὐταὶ πάλιν ἐφεύρον ἄλλην διασκεδάσιν. νὰ πίνουν Κολώνιαν. Στάζουν εἰς ἐν κομμάτι ζάχαριν ὀλίγας σταγόνας καὶ τὸ τρώγουσιν, ἢ χύνουσι ὀλίγην κολώνιαν εἰς τὸ νερὸ καὶ τὸ πίνουν. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ κολώνια, ὡς περιέχουσα οἰνόπνευμα καθαρώτατον, δὲν βλάπτει ἀπ' ἐναντίας δὲ εἶνε πολὺ ὠφέλιμος.

Βασιλισσα φοιτήτρια. Ἡ πριγκίπισσα Ἀμαλία τοῦ Ὁρλεάν, βασίλισσα τῆς Πορτογαλλίας, ἐτελείωσε τὸ δεύτερον ἔτος τῆς φοιτήσεώς της εἰς τὴν Ἱατρικὴν Σχολὴν καὶ κατ' αὐτὰς ὑπέστη τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις της πρὸ τῶν οἰκείων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Λισαβώνας. Τοῦτο εἶνε ἀρκετὰ τρανὴ ἀπόδειξις τῆς γυναικείας προόδου. Μία βασίλισσα μὴ ἔχουσα καὶ τὴν πρόθεσιν νὰ ἐξασκήσῃ ἐπάγγελμα, νὰ σπουδάζῃ ἐπιστήμην.

Εἰς τὴν Γερμανίαν ὑπάρχει καὶ ἄλλη γυνὴ ὑψηλῆς περιουτῆς ἡ Κόμησσα Λίνδεν, ἡ ὅποια σπουδάζει τὴν ἱατρικὴν εἰς ἐν Πανεπιστήμιον.

Γυναῖκες κουρεῖς. Ὁ δημοτικὸς σύμβουλος Σικάγου Coughlin ὑπέβαλε πρὸ τίνος νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς γυναῖκας νὰ μετερχώμεναι τὸ ἐπάγγελμα τοῦ κουρέως. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο ἀποδίδεται εἰς τὴν κακεντρέχειαν τῶν ἀνδρῶν κουρέων, οἵτινες ἀπώλεσαν μέγα μέρος τῆς πελατείας των, ἀφ' ὅπου αἱ περικληθεῖς τοῦ Σικάγου δεσποσύναι συναγωνίζονται πρὸς αὐτοὺς, ἐν τῇ μέτρῃ χθὲς ἀποκλειστικῇ διὰ τοὺς ἀνδρας ἐργασία ταύτη.

Αἱ κυρίαὶ εἰσπράκτορες Τροχιοδρόμων. Ἡ ἑταιρία τῶν τροχιοδρόμων τῆς ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Νεας Ἰόρκης πόλεως Ρώμης προσέφερε τὸ εἰσόδημα μιᾶς ἡμέρας διὰ τὸν ἐκεῖ οἰκοδομώμενον ναὸν τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἰς τὰς κυρίας, αἵτινες ἐργάζονται πρὸς συλλογὴν ἐράνων· ἀντὶ δὲ τῶν συνήθων ὁδηγῶν αἱ κυρίαὶ ἀνέλαβον τὴν

εἰσπραξίν τῶν ἀντιτίμων εἰσιτηρίων· ἐργασθεῖσαι δὲ ἀπὸ πρώτης μέχρι μέσης νυκτὸς ἀδιακόπως, εἰσέπραξαν τὸ δεκαπλοῦν ποσὸν τοῦ συνήθους ὑπὸ τῆς ἑταιρίας εἰσπραττομένου ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

ΝΑΟΙ

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐξέδωκαν περιληπτικὴν λογοδοσίαν τῆς διαχειρίσεώς των ἀπὸ τοῦ 1889 καὶ ἐντεῦθεν. Δι' αὐτῆς καταφαίνεται ἡ ἀθλιότης τῆς καταστάσεως, εἰς ἣν διετέλει ὁ ἐν λόγῳ ναὸς κατὰ τὸ 1889, ὅτε ἐξελέγη ἐπίτροπος αὐτοῦ ὁ κ. Ι. Μοσχάκης, αἱ ἐτήσιοι εἰσπραξεις του, οἱ δὲ τῆς ἀγορᾶς προσπορισθέντες αὐτῷ πόροι καὶ αἱ πρὸς ἀνακαίνισιν καὶ διακόσμησιν αὐτοῦ δαπάναι.

Ἐκ τῆς μελέτης ταύτης ἐν ἐξάγεται συμπέρασμα: Ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν νῦν ἐν ἐνεργείᾳ ἐπιτρόπων, πρωτοστατοῦντος τοῦ κ. Μοσχάκη, ὅστις εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν ἐν πᾶνι, ἐπετελέσθησαν ἀληθῆ θαύματα εἰς τὸν ναὸν τοῦτον, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς διακοσμῆσεως τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται εἰσέτι ἀρκετὸν χρηματικὸν ποσόν.

Ὁ κ. Μοσχάκης ἐπιθυμῶν νὰ συμπληρώσῃ τοῦλάχιστον τὰς ἀρξαμένας ἐργασίας, ἀπεφάσισε νὰ ὀμιλήσῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην, 19 τοῦ μηνὸς ὡρᾶ ἡν μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συλλόγου «Παρνασσῶν» ἐπὶ τιμῆματι εἰσόδου δρ. 3. Τὸ ἐκ τῆς ἡμερίδος ταύτης εἰσπραχθῆσόμενον ποσὸν θὰ διατεθῇ πρὸς παραλαβὴν καὶ τοποθέτησιν τοῦ νέου ἄμβωνος κατὰ τὰς προσεγεῖς μεγάλας ἐορτάς.

Ἐλπίζομεν ὅτι πάντες καὶ πᾶσαι θὰ σπείσωσιν εἰς τὴν διάλειψιν ταύτην καὶ διὰ τὸ ὠραῖον τοῦ θέματος καὶ διὰ τὸ εὐγενὲς καὶ θεῖον τοῦ σκοποῦ.

Ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου. Οἱ ἐπίτροποι τοῦ νεοσυστάτου ναοῦ τοῦ ἁγίου Νικολάου εἰς Πευκακία ἐτέλεσαν μεγαλοπρεπῶς τὴν ἐπέτειον τῆς πανηγύρεως τοῦ προστάτου τοῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου. Ἴδου καὶ ἕτερον θεάρεστον κατόρθωμα ἀκαμάτως ἐργασθέντων ἐπιτρόπων. Ἀπὸ μικροῦ καὶ ἀσημάντου ἐρείπιου ἠγέρθη μεγαλοπρεπὴς οἶκος θεοῦ, χάρις εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ εἰς ἀκαμάτους μερίμνας ἐπιτρόπων, ἐν οἷς πρωτοστατεῖ ὁ κ. Μεσολωρᾶς, ἡ ψυχὴ τῆς ὠραίας αὐτῆς πρὸς δοξάν τοῦ Θεοῦ ἐργασίας.

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

Chie. Ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη γελοιογραφικὸν ἡμερολόγιον τοῦ 1886 παρὰ τοῦ κ. Γ. Πώπ. Ὑνεργάται ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τούτῳ φέρονται γνωστοὶ λογογράφοι καὶ ποιηταί, εἰκόνες δὲ γελοιογραφικαὶ κοσμοῦσι τὰς σελίδας του. Τὸ ἡμερολόγιον τοῦτο ἤρτυμένον μὲ πολὺ Ἀττικὸν ἄλας πωλεῖται ἀντὶ 1 δρ.

Συλλογὴ ἡ «Ροδόπη» Παρὰ τῶν ἐνταῦθα διαμενόντων ἐκ Βουλγαρίας Ἑλλήνων ἰδρύθη Σύλλογος ὑπὸ τὸν τίτλον Ροδόπη. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τούτου ἐξελέγη ὁ κ. Ι. Σωτηριάδης καὶ γραμματεὺς ὁ κ. Ι. Λιόλιτσος. Ὁ Σύλλογος ἐξέδωκε καὶ οἰκείον κανονισμόν.

«Ἀνατολή». Ἀγγέλλεται ἡ ἔκδοσις ἐβδομαδιαίας Ἐφημερίδος ὑπὸ τὸν τίτλον ἡ «Ἀνατολή».

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ

Ὁξος ἀρωματικῶν Ἀγγλικῶν. Λειοτριψατε 120 γραμμ. καμφορᾶς ἐντὸς ὕδατιν ἰγδίω, τῇ βοήθειᾳ ὀλίγου ὀξέος καὶ εἰσαγάγετε αὐτὰ ἐντὸς φιάλης πρὶν ὅμως πωματίζετε αὐτὴν διὰ κηροῦ. Ἀναμιγνύητε 1 λίτραν δριμέος ὄξους, 240 γραμμ. ἐξαμιζόμενου ἐλαίου λεβάντας, γαρυφαλῶν, κανέλλας, εἰς ἀνάλογον ὄσιν.

Ἀρωματισμὸς ἐνδαιτημάτων, ἐνδουμάτων, καὶ ἐπιπλῶν. Ἴνα ἀρωματίσητε διαρκῶς τὰ ἐνδαιτηματά σας τὰ ἐπιπλά σας, καὶ τὰ ἐνδουματά σας πρέπει νὰ θέτητε ἐντὸς τῶν ἐρμακρίων θυλακίδας ἀρωματισμένου, ἢ βρεγμένας δι' ἀρώματος, σπόγγους οἵτινες πάντως θὰ μετadώσουν τὸ ἄρωμα ὅπερ ἀπερρόφησαν. Πρὸς ἀρωματισμὸν δ' αἰθ' ὑσῆς ὑποδοχῆς, θέτετε τὸν ἀρωματοφόρον σπόγγον μετὰ βρεγμένης τεχνιτῶν ἀνθέων καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ ἐξαμιζόμενον ἄρωμα μεταδίδεται καὶ εἰς τὰ ἄνθη καὶ εἰς ὅλην τὴν αἴθουσαν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Ἀγ. Ἰ. Τσ. Ἀργοστόλιον. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαρησθήητε νὰ ἀποστελήτε καὶ συνδρομὴν τῆς εἰς Μεταξίτα νέας συνδρομητῆρας, πρὸς ἣν ἀποστέλλονται τὰ φύλλα. — Κον Ν. Ε. Μπ. Τσιλιμαρ. Εἰς χορτονόμιμα Ρουμανικὴν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς μετὰ δῆλωσιν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον χρημάτων. Ἐξόδα εἰς βίρος μας. — Κον Εὐ. Μ. Κιφαλληνίαν. Ἐλησημονήσατε, φαίνεται, νὰ ἐσωκλείσητε τὴν συνδρομὴν σας εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας, διότι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἐν αὐτῇ. — Κον Φ. Χ. Βουκουρέστιον. Ἐλήφθησαν ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων πενήτηνonta. Μὲ 10 φρ. ἐπιστώσαμεν τὴν μερίδα σας δι' ἐξόδα ἀποστολῆς. Εὐχαριστοῦμεν. — Δα Ι. Μ. Ληφόστιον. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ προθυμίαν, ὅπως ἐργαθῆτε πρὸς διὰδοσιν τοῦ ἡμερολογίου μας. — Δα Β. Χ. Ρ. Εἶναι πολὺ ἄσθενές. Ἐὰν κατορθῇ νὰ διορθωθῇ εὐχαρίστως. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀσχοληθῆτε εἰς μεταφραστὴν τινα. — Δα Εὐ. Κ. Μύκονον. Ἐλήφθησαν. Τὴν προσεχῆ Τετάρτην θὰ παραδώσωμεν 9 ἡμερολόγια. — Δα Τ. Κ. Μεσολόγγιον. Ἐνεγράψαν 12 εἰς τὸ ἡμερολόγιον. Χρήματα ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν δι' εὐγενῆ πάντοτε προθυμίαν. — Κον Δ. Ν. Α. Βιδιλον. Ὁφείλετε λεπτ. 80. — Καν Ε. Α. Ψ. Πέραν. Ἀντίτιμον τεσσάρων ἡμερολογίων ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Καν Α. Αὐ. Μίνζαν. Φρ. γρ. 24 ἐλήφθησαν. Θερμὰς εὐχαριστίας, δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Κον Σπ. Στ. Κάϊρον. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εὐγενῆ προθυμίαν καὶ ἀναμνησκόμεν εἰδήσεις σας. — Καν Εὐ. Ν. Π. Βουκουρέστιον. 24 φρ. εἶναι τὸ ἀντίτιμον συνδρομῆς 3 ἐτῶν «Ἐφημ. Κυριῶν», 3 φρ. ἀντίτιμον Οἰκ. ἐνὸς ἔτους. Ὡστε μένει 1 φρ. ἀντὶ τοῦ ὁποίου σας στέλλομεν 1 ἡμερολόγιον. — Κον Α. Μ. Γιούρθεον. Συνδρομητῆρα νέα ἐνεγράφη. Φύλλα ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς. — Κον Α. Κ. Ραμίλιον, Μ. Π. Ἀλεξάνδρειαν, Ε. Δ. Ἀργοστόλιον, Α. Σ. Βαργάρον, Π. Ζ. Ἀργοστόλιον, Π. Α. Οἱ. Ἀζήριον, Ἰ. Κ. Πατραν, Συνδρομαί «Ἐφημ. Κυριῶν» ἐλήφθησαν Εὐχαριστοῦμεν. — Κας κ. Β. Δρ. Κάϊρον, Εὐ. Σπ. Πύργον, Ι. Gr. Βαδεν, Ε. Δ. Ἀμφισσαν, Π. Α. Μ. Πόλον, Εὐ. Γ. Λαχανιά, Π. Στ. Πειραιᾶ, Αἰ. Τ. Πατραν, Μ. Ἰ. Δ. Σίφρον, Αἰ. Π. Χ. Ἀθήνας, Ὁλ. Γ. Τρίπολιν, Ζ. Χ. Ο. Λεβαδείαν. Ἀντίτιμον ἡμερολογίων ἐλήφθη. Ἡμερολόγια ἀποστέλλονται προσεχῆ ἐβδομάδα.

Τ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ καὶ Σα Διεθνὲς Πρακτορεῖον ἀποστόλων

7 Ὁδὸς Μουσῶν—Παρὰ τῇ Πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος Ἀναλκιδάνει τὴν ἀσφαλὴ ἀποτολὴν καὶ παραλαβὴν πακέτων, ἀπιστευθῶν, παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων κτλ. ἐκ τῆς κατοικίας τῶν πελατῶν, δι' ἰδιαιτέρων ἀμαζίων, δι' οἰκονόμους, καὶ ἐξαιρηθῆναι πόλεως τῆς οἰκουμένης. Τιμὴ λογικαί. Ἀσθηροτάτη εὐρωπαϊκὴ διοργάνωσις. Μείστη οικονομία καὶ εὐκολία τοῖς ταξιδεύουσιν. Ἰσποκαταστήματα εἰς ἅσιν τὴν οἰκουμένην. Ἀναλκιδάνει τὴν ἐκτελωνίσιν παντὸς εἴδους ἀντικειμένων. Ἀναδέχεται τὴν προμήθειαν παντὸς εἴδους ἐξ Εὐρώπης κτλ.

28 HENRI GREVILLE 28

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ

Σᾶς γράσω ταῦτα, διὰ νὰ ἐμποδίσω τὴν ἐκτέλεσιν μεγάλου ἀμαρτήματος, διότι καὶ ἡ συνείδησίς μου δὲν μοι ἐπιτρέπει νὰ σιωπήσω ἐπὶ πλέον, ἀφοῦ δύναμαι νὰ προλάβω τοιοῦτον δυστύχημα. Δὲν θὰ θελήσητε νὰ μὲ πιστεύσητε, καὶ ἐν τούτοις ὀφείλετε καθόσον οὐδέποτε ἐψεύσθη.

Ἐρωτήσατε τὴν κ. Ἐστελλαν ἐὰν ἐνθυμῆται τὴν Ροζαλίαν καὶ τὸν φόβον, τὸν ὁποῖον τῇ ἐπροξένησε μίαν ἐσπέραν, ἐν τῷ κήρῳ τοῦ Σωμεραί, ὅταν μὲ ἤκουσε νὰ τὴν ἀποκαλῶ καταραμένον παιδίον καὶ τέκνον τῆς ἀμαρτίας, διότι ἤμην ὠρμισμένη ἐναντίον της. Ἐρωτήσατέ τὴν προσέτι, πῶς ἡ μήτηρ της συμπεριεφέρετο πρὸς αὐτὴν, πάντοτε αὐστηρὰ καὶ παρωργισμένη, διότι ἐθλίβετο διὰ τὸ σφάλμα της. Ἀλλως τε ἐὰν δὲν παρηλάξεν ἡ κ. Ἐστελλα δὲν ἔχετε ἢ νὰ παρατηρήσητε αὐτὴν ὁμοιάζει μετὰ τοῦ στρατηγῶ ὡς δύο σταγόνας ὕδατος· τοσοῦτον μάλιστα ὠμοίαζε πρὸς αὐτόν, ὥστε πολλάκις ἐφορούσθη μὴ ὑπὸ τοῦ κόσμου παρατηρηθῆ, ὅταν συνώδευον αὐτὴν εἰς περίπατον. Ἐ/εἰ τοὺς αὐτοὺς ὀφθαλμούς, τὸ ἴδιον μέτωπον, τὸ αὐτὸ στόμα Πολλάκις μάλιστα πύχθησαν νὰ τὴν προσεβῆ εὐλογία, ἵνα παρηγορηθῆ. Τοῦλάχιστον οὕτω παραμορφωθεῖσα δὲν θὰ ἦτο τρανὴ ἀποδείξις τοῦ σφαλματος τῆς μητρὸς της.

Ἐλπίζω ἡ παροῦσά μου νὰ φθίσῃ ἐγκαίρως καὶ προλάβῃ τὸ μέλλον νὰ συντελεσθῇ δυστύχημα. Ἐντούτοις μὴ φροντίσητε νὰ μὲ γιωρίσητε· ἦδη θὰ διατελῶ τοῦ λοιποῦ ἥσυχος ὅτι ἠλέηρωσα ἀπὸ μεγάλου βάρους τὴν συνείδησίν μου.

ΣΠΑΡΤΗ ΚΑΡΑΣΤΑΜΑΤΗ

Μεγάλῃ ἄμιλλᾳ, μέγας συναγωνισμὸς μετὰ τῶν Ἑλληνίδων, περὶ τοῦ ποῖα πρώτη θὰ ποσηθευθῇ τὰ φορέματά της τὰ μεταξωτά, τὰ μανδηλάκια της τὰ μεταξωτά, τὰς γαυθάτας διὰ τοὺς κυρίους, τὰς στοφὰς διὰ τὰ παρατετάματα καὶ τὰ ἐπιπλα, τὰς ἐσάρπας διὰ τοὺς χορούς, τὰ σουρὰ καὶ τὰ φουλάρια καὶ τὰ σατέν διὰ τὰ ὑποκαμισάκια της ἐκ τῶν ὕφ νηρίων τῆς κ. Σπάρτης Καρασταματι.

Ἡ τελειότησις ὧν ἐν τοῖς ἐργαστασίοις της ἐπεξεργαζομένη εἶδῶ εἶναι ἀληθῶς θαυματικά. Τὰ ὑφάσματα τοῦ συρμού, τὰ ὕλατοβαφῆ, τὰ ἐναλασσόντων χρωμάτων, τὰ χονδρὰ μεταξωτά, τὰ κλαδοτά, τὰ διαστικτα, ἀποτελοῦν ὑψίστην τιμὴν διὰ τὴν προοδουσαν γυναικείαν βιομηχανίαν μας καὶ διὰ τὴν δραστηριότητα τῆς μοναδικῆς ὑφαντουργοῦ μας.

Ὡσαῦτοτερα ὄρωα τούτων διὰ τὸ Νέον ἔτος βεβαίως δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ τις. Καὶ ὑπάρχουν εἶδη δι' ὅλα τὰ βαλάντια, δι' ὅλας τὰς ὀρεξεις καὶ ἡλικίας. Διὰ δῶρον πρὸς κυρίαν, ζῶσαν μακρὰν τῆς Ἑλλάδος, — ἢ ἄλλο νὰ σταίη τις ἐγγχώριον ἢ ἐν φόρεμα, μίαν chemisette, μίαν ἐσάρπαν, ἢ δωδεκάδα ρινομάκτρων τῆς κ. Καρασταματι. Ὅλα αὐτὰ εἶναι ὠραία καὶ ἐνθυμίζουσι τὴν προοδουσαν Ἑλλάδα.

Αἱ τιμαὶ δὲ πάντων ὑπεριβιάσθησαν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Α. Π. ΛΕΓΓΕΡΗ

Μεταγέρθη ἐκ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ, εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Περικλέους καὶ Ἐθαγγελιστρίας παρὰ τὴν Ἐκκλησίαν Ρόμην.

Χασέδες, λινὰ, ὑφάσματα διὰ σινδόνας, δι' ἀσπρόρουχα, κρετόν, δαμάσκα, μάλλινα φορέματα, τραπεζομάνδουλα, πετσέταις, μανδύλια, κουβέρτες μάλλινες, κουβέρτες βαμβάκεραις προσόψια, ὅλα εἶδη ἐκλεκτὰ καὶ πάσης τιμῆς ἐκ τῶν γνωστοτέρων Ἀγγλικῶν καταστημάτων. Τιμαὶ μετριώταται, ἀκριβεία περὶ πᾶσαν συναλλαγὴν.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ Μαρίας Μπασιλόβλη

Ὁδὸς Ἐρμοῦ 71.

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἐρμοῦ Παρισινὴ ἐργοστασιάρχης γυναικείων φορεμάτων ἐπανωφορίων καὶ στηθοδέσμων κ. Βαγνολί, μετακλήσεν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων διασημοὺς κοπτήρας καὶ στηθοδεσμοποιούς καὶ ἀναλαμβάνει πᾶσαν παραγγέλιαν μὲ τελειότητα μοναδικὴν διὰ τὴν πόλιν μας. Αἱ τιμαὶ τῆς κ. Βαγνολί εἶναι λογικαί, ἡ ἐκτέλεσις δὲ τῆς ἐργασίας της μοναδική. Ὁδὸς Ἐρμοῦ ἀρ. 71.

Παρακαλῶ καθ' ἡμέραν διὰ τὴν ψυχὴν τῆς δυστυχοῦς κυρίας μου, ἧτις ὑπέφερε τόσας θλίψεις καὶ θὰ προσεύχωμαι ἐπίσης διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τας ἰδικὰς σας.

Ἡ ταπεινὴ ὡμὸν θεραπειὰς Ροζαλία Φεράλ

Ὁ Benoit ἔμεινε ἀκίνητος μὲ τὴν ἐπιστολὴν ἀνὰ χεῖρας. Ἡ σικὰ καὶ ὁ ἥλιος ἐπαίζον ἐπὶ τοῦ χάρτου, διὰ μέσου τῶν φύλλων τῆς συχῆς ὑπὸ τὴν ὀπιαν ἐκάθητο καὶ παιδίνα τινὰ ἐξεθῆναι ἐκ τοῦ πλησίον κήπου, ἐθεώρουν αὐτὸν περαιοσιμένα διὰ τὴν ἀγαματοῦδὴ ἀκίνησιν του. Τοὺς ὀφθαλμούς ἔχων προσηλωμένους μακρὰν εἰς τὸν ὀρίζοντα, ἐσκέπειτο :

Ἴδου λοιπὸν τὸ μυστήριον τῆς παραδόξου ταραχῆς· ἧτις κατέλαβε τὸν Ραῦμινδόν ὅτε ἐπισταμένους φαίνεται ἐξήτησε τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πατρὸς του ἐν τῇ εἰκόνι. Οἱ μαῦροι ἐκεῖνοι ὀφθαλμοί, οἵτινες ὤψησαν αὐτόν μέχρι παραφροσύνης, οἱ ἰζωγραφημένοι ἐκεῖνοι ὀφθαλμοί, οἵτινες εἶχον δώσει αὐτῷ τὸ θέλητρον τῆς ζωῆς, ἦσαν παρόμοιοι πρὸς τοὺς τῆς Ἐστελλας, τοὺς ὑπερηφάνους καὶ γλυκεῖς, ἀλλὰ ζῶντας. . . Ἡ Ροζαλία εἶχε δίκαιον· πᾶσα ἄλλη ἀπόδειξις ἦτο ἀνωφελής, πρὸ τῆς τῶσον καταφανοῦς ὁμοιότητος.

Ὁ Benoit ἠνόησε ὅτι ὁ φίλος του οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀμφοβαλλεν, αὐτὸς ὅστις ἔφερεν ἐν τῇ καρδίᾳ ἐγκυχηραγμένην τὴν εἰκόνα τοῦ πατρὸς του, ὅστις παρητρεῖ τὴν εἰκόνα του δευτέρου τῆς ἡμέρας, αὐτὸς ὅστις, περιπαθῆς ἐραστῆς, εἶε βυθίσει ἀπλήρως τα βλέμματά του εἰς τὰ τῆς μηστῆς του.

Ἡνόησε διατὶ ἀπέθανεν ἀνευ ἄλλης ἐξηγήσεως. Τί ἠδύνατο νὰ εἴπῃ ; Εἰς τίνα νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν ἀποσκόπιον ἀποκάλυψιν, καὶ διατὶ ; Ἐρωόμενος τῆς Ἐστελλας, θὰ ἦτο πάντῃ ἀδύνατον νὰ συνοικειωθῇ πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ νὰ τὴν μεταχειρισθῆ ὡς ἀδελφὴν. Πρὸ τῆς ἰδέας δὲ αἰωνίου χωρισμοῦ, ἐπρωτίμην ν' ἀποθάῃ, φέρων μὲθ' ἑαυτοῦ τὸ μυστικόν του.

(ἀκολουθεῖ).

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΟΛΥΘΕΑΜΑ

Εἰς τὸ κομψὸν θέατρον Μπαλάνου, τὸ μετασκευασθὲν πρὸς ὄφελος τῆς ἀκουστικῆς καὶ μετονομασθὲν Πολυθέαμα, ἀνεβιβάσθη τὴν ἐβδομάδα ταύτην παρὰ τοῦ Ἰταλικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου ἡ *Λουκία ἢ τὴ Λα Μερμούρ*.

Τὸ πρόσωπον τῆς Λουκίας ὑπεδύθη μετ' ἀληθοῦς ἐπιτυχίας ἡ ὑψίφωνος κ. Βοσιό, ἣτις ἀπέκτησεν ὀριστικῶς τὰς συμπαθείας τοῦ κοινοῦ, χειροκροτούμενη ἐπαινευμένη καὶ ἐνθουσιωδῶς. Ἀλλὰ καὶ ὁ ὑψίφωνος ἔψαλλε μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ δυνάμεως, καὶ ἐν γένει τὰ τε πρωταγωνισθέντα καὶ δευτερεύοντα πρόσωπα διεξήγαγον τὸ ὄρατον μελοδράμα μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

Κόσμος πολὺς καὶ καλός. Ἡ πλατεῖα πλήρης.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΔΕ.Ι.ΜΕΖΗΣ καὶ ΠΡΟΒΛΑΕΓΓΙΟΣ

Ὁδὸς Ἐρμού

Τὸ δημοτικώτατον κατὰ τὴν κ. Μομφεράτου, τὸ ἐκεῖ παρὰ τὴν Καπνικαρέαν συγκέντρον ὅλων τῶν ὄρατων καὶ φιλόκαλον κόσμον τῶν κυριῶν, ἀνέλαβον ἡδὲ οἱ κ. Δεῖμέζης καὶ Προβλεγγίος.

Οἱ Περσῖοι, ἡ Βιέννη καὶ πᾶσαι αἱ ἀμιλλώμεναι ἐπὶ πλούτῳ καὶ φιλοκαλίᾳ βιομήχανοι τῆς Εὐρώπης μεγαλοπόλεις ἀντιπροσωπεύονται διαφιλῶς ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ τούτῳ κατστήματι. Πάντα τὰ εἶδη τῶν νεωτερισμῶν ἀπὸ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαζίων μέχρι τῶν περιττῶν ἐκείνων κομφοτεχνημάτων, ἅτινα συμπληροῦσι τὸν καλλωπισμὸν τῆς γυναικὸς καὶ τὴν εὐπρεπῆ τῶν αἰθουσῶν καὶ σωματίων διασκευὴν εὐρηγνται ἐνταῦθα εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένης συναγωνισμῶν.

Ἡ ἀβρότης δὲ τῶν τρόπων καὶ ἡ εὐγένεια τῶν τε διευθυντῶν καὶ ὑπαλλήλων πείθει πᾶσαν κυρίαν, ὅτι εἰσέρχεται εἰς ἐντελῶς ἡριστὸν κατὰ στήμα.

Ποῦς τὰς ἀναγνωστρίας μας.

Ὅσοι μεταβαίνουν εἰς τοὺς χοροὺς καὶ ἔχουσιν ἐνδυμασίας πρὸς βαφὴν ἢ καθαρῶν (à sec) ἄς τρέξωσιν εἰς τὸ *Βαφεῖον τῆς αὐτῆς Γῶν Γεωργίου Μεταξᾶ ἀριθ. 39*, ἔπουθῶ εὖρωσιν ἐκτὸς τῆς καθαρῶς ἐργασίας, καὶ ποικίλους χρωματισμοὺς (ἀνοικτοὺς καὶ σκούρους) καὶ καταπληκτικὴν ταχύτητα.

Συνιστῶμεν συνάμα τοῖς πελάταις ἐν γένει, νὰ δίδωσι προσοχὴν εἰς τὴν διευθύνσιν τοῦ ἀνωτέρου *Βαφεῖου*, διότι ὑπάρχει καὶ ἕτερον μὲ τὴν ἐπωνυμίαν *I. A. Μεταξᾶ*, ὑπερὸν δερμὴν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ ἄνω *Μεγα* τῆς *B. Αὐτῆς Βαφεῖον*.

Ζητεῖτε δικροικτικὰ σημεῖα:

Βασιλικὸν στέμμα χρυσοῦν καὶ βαβεῖται ἐπὶ τῆς ἐπιγραφῆς.
Τὸ ἄνω Βαφεῖον συνιστᾶται καὶ παρ' ἡμῶν.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ

82 Ὁδὸς Ἐρμού. 82.

Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ κ. Μομφεράτου τιμῶσιν ἀληθῶς διὰ τῆς προσόδου τῶν τῶν ὀνομά του. Ὁ κ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΓΕΝΟΒΕΛΗΣ, εἰς ἐκ συμπαθεστέρων ὑπαλλήλων τοῦ κ. Μομφεράτου ἱδρυσεν ἴδιον κατὰ στήμα νεωτερισμῶν παραπλεύρους τοῦ κ. Πατσιφᾶ.

Τόσην ποικιλίαν καὶ ἐκλεκτικότητα εἰδῶν ἔχει, ὥστε νὰ συναγωνίζεται ἐπιτυχέστατα μὲ τὰ ἀρχαιότερα ἐκ τῶν τοιοῦτου εἶδους καταστημάτων. Τοῖχαπτα, ταινίαι, ρινῶμακτα γυναικεῖα καὶ ἀνδρική, περιονημίδες, βέλα, manchon, καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῆς πολυτελείας καὶ τῶν ἐξαρτημάτων τῆς γυναικεῖας ἐνδυμασίας. Τιμαὶ εὐθηνόταται καὶ περιποιησις πρόθυμος καὶ μοναδική.

ΔΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΕΙΠΝΟΥΣ

Ὁ χειμὼν εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐποχὴ τῶν παστῶν κρεάτων, τῶν χοιρομηρίων καὶ τῶν πολυποικίλων ἀλλαντῶν. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι διεγείρουν τὴν ὄρεξιν. εἶναι αὐτοχρόνως θερμαντικὴ καὶ ἐξόχως θρεπτικὴ τροφή διὰ τὸν χειμῶνα.

Ἐν Γερμανίᾳ ὀλόκληρον πρόγευμα ἀποτελεῖται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ χοιρομηρίων καὶ ἀλλαντῶν. Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ φιλελλήνων ἀριθ. 17 ἀλλαντοποιεῖον τοῦ Γερμανοῦ κατασκευαστοῦ κ. ΚΑΡΟΛ. ΔΙΝΔΝΕΡ ἀντιπροσωπεύει τὰ τελειότερα ἐν τῇ τέχνῃ ταύτῃ γερμανικὰ ἐργαστήσια. κατασκευάζονται παρ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου ἐκ καθαρῶν καὶ ἐκλεκτῶν κρεάτων καὶ διὰ μεθόδου, ἣς ἀποκλειστικῶς οἱ μεγάλοι Γερμανικοὶ οἴκοι ἔχουν τὸ προνόμιον.

ΕΞΕΔΟΘΗ

Ἐξεδόθη κομψόν, ὄρατον, πλοῖσιον εἰς ὕλην ἐκλεκτὴν ὡς πάντοτε τὸ *Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν*.

Ὅσοι αἱ γράφουσαι Ἑλληνίδες καὶ πολλὰ ξένη ἐδούμισαν τὰς στήλας τῶν δι' ὄρατων μελετῶν, διηγηματίων, περιγραφῶν, βιογραφῶν, ποιήσεων, αἰτίων τὸ καθιστοῦν τερπνὸν καὶ πολύτιμον ἀνάγνωσμα διὰ πᾶσαν γυναῖκα.

Συνεπὲς εἰς τὸν ἀρχικὸν προορισμὸν, τοῦ νὰ συνδυάζῃ τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ πρακτικοῦ καὶ ὠφελίμου τὸ *Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν* περιλαμβάνει σειρὰν μελετῶν διασήμεων παιδαγωγῶν, υγιεινολόγων καὶ ἱατρῶν γυναικῶν, ἀναγομένων εἰς τὴν υγιεινὴν, σωματικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παίδων.

Ὡρατὰ περὶ καλλονῆς ἄρθρα καὶ συμβουλὰς περὶ διατηρήσεως αὐτῆς ἐν λεπτομερεστάτῃ ἀναπτύξει περιλαμβάνει τὸ *Ἡμερολόγιον* τοῦτο, ἐρανισθέντα παρὰ τοῦ τόσον θόρυβον ἐν Εὐρώπῃ ἐμποιήσαντος ἔργου *Les Secrets du Cabinet de Toilette* τῆς δικασίμου συγγραφέως Louise d'Alq.

Τὸ *Ἡμερολόγιον τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν* δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀριστον δῶρον διὰ κυρίας καὶ δεσποινίδας, ἀντικαθιστῶν ἐπωφελέστατα τὰ χρωματοστόλιστα τῶν Χριστουγέννων ἐπισκεπτήρια καὶ τιμώμενον εὐθηνότερα ἀπὸ αὐτὰ, 1 δρ. διὰ τὰς Ἀθήνας, 1,25 διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ 1 χρ. φρ. διὰ τὸ ἐξωτερικόν.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ Ν. ΚΟΥΣΟΥΡΕΛΗ

Τὸ χρυσοχοεῖον Ν. Κουσουρέλη τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καπνικαρέας ἀρ. 2 δέχεται παραγγελίας διὰ πᾶν εἶδος χρυσοῦν καὶ ἀργυρῶν οικιακῶν σκευῶν. Ἐπισκευάζει καὶ παντὸς εἶδους παλαιὰ κοσμήματα. Παρ' αὐτῷ εὐοίκονται καὶ ἐνδυμασίαι ἔθνηκαὶ καὶ ἀγοαῖα ἱστορικὰ ὄπλα.

Μουσεῖον τελειον. πλήρες, ἐν ᾧ ἐκτίθενται πάντα τὰ ἀριστουργήματα τῶν ἐνετικῶν ἐργαστασίων εἶναι ἐν Ἀθήναις τὸ

ΔΟΥΒΡΟΝ

Ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 179.

Πολυέλαιοι Μαγικοὶ

δοχεῖα πολύτιμα, σκευαὶ πλήρεις τραπεζῆς, σκευαὶ θαναμάσια τέτοι, διάφορα ἐκ Νικελ καὶ μετάλλου δοχεῖα, κηροπήγια, παντοῖα εἶδη κομφοτεχνημάτων ὑελοφυκῶν, φιαλίδια σπάνια δι' ἀρώματα, σκευαὶ κομφοτεχνῶν κυρίας, λυχρία παντὸς εἶδους ἐλαίου καὶ πετρελαίου, κομφοτεχνικαὶ σκευαὶ τυπιῆρος καὶ πάντα ἐν γένει τὰ θαναμασία τῆς Ἑνετικῆς ὑελοφυκῆς
Μὴ μόνη ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΟΝ

Ἐπειδὴ αἱ κυριαὶ δὲν πρέπει νὰ μεριμνῶμεν μόνον διὰ τὰ τοῦ καλλωπισμοῦ μας ἀλλ' ἰδιαίτατα καὶ διὰ τὸ οἰκοκυρῶμας, ἡ συνεργάτις μας, πρὸς ἣν ἀνεθέσαμεν τὴν ἐντολὴν νὰ συνιστᾶ τὰ διὰ πᾶσαν προμηθεῖται ἄριστα τῶν καταστημάτων, ἐπισκέφθη καὶ τὸ ἐπὶ τῇ ὁδοῦ *Κολοκοιρώνη* καὶ *Λέκα* ἀριθ. 22 Μακρονοποιεῖον Παναθηναίων.

Ἐνῶ ὑπάρχει μεγάλη συλλογὴ παστῶν Ἰταλικῶν καὶ ἐγγυρῶν, πρωτίστως ποιότητος, ἐν γένει δὲ πάντα τὰ εἶδη τοῦ ἐδωδιμοπωλείου εἰς ποιότητας ἐκλεκτάς καὶ εἰς τιμὰς ἐξαιρετικῶς εὐθηνάς. Τόσον δὲ τὸ κατὰ στήμα τοῦτο εἶναι περιποιημένον καὶ εὐπρεπὲς καὶ τόσον ἡ ὑπηρεσία τοῦ τακτικῆ, ὥστε πᾶσα κυρία δύναται αὐτοπροσώπως νὰ κάμῃ τὰς ἀγορὰς τῆς, ἀκριβῶς ὡς πράττει διὰ τὰ λοιπὰ ἐμπορικὰ καταστήματα.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

I. ΤΣΑΜΗ

Ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 45

Δέρματα ἐκλεκτά, τέχνη καὶ καλλιαισθησιὰ ἑρωπαϊκῆ, τιμαὶ λογικαὶ κατέστησαν τὸ ὑποδηματοποιεῖον Τσάμη τὸ κατ' ἐξοχὴν εὐνοούμενον τῶν κυριῶν καὶ αὐτῆς τῆς Β. Αὐτῆς. Ὁ κ. Τσάμης εἶναι διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι ὁ Περσινὸς Ρίσιε διὰ τὴν Γαλλίαν.